

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шани. 143.322.
Адреса для телеграм:
— „Діло“, Львів. —
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в криву 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словакині 30 ч. кр., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 шв. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

БОІТЕСЯ злодіїв? Обезпечуйте
своє майно від крадіжки з вломом
в Тов-і **Взаїмних Обезпечень**
„ДНІСТЕР“ у Львові вул.
— Руська ч. 20. —

Страх комуністів перед націоналізмом.

Львів, 25. травня 1929.

У передостанньому (113) числі нашого ор-
гану подали ми у статті п. п. Шумського далі на
ліній „матеріали, що ілюструють останній етап
репресій комуністичних чинників і верхівки ро-
сійської комуністичної партії пригноблених до
Шумського і Максимовича за старі їх „націо-
налістичні гріхи“. Ці репресії в дуже характер-
ні для теперішніх відносин серед комуністів,
а ще більше для їхньої національної політики.

Що ж стало причиною повторення репресій
супроти Шумського і Максимовича? Щоби дати
вистарчаючу відповідь на це питання, треба при-
гадати коротеньку історію „націоналістичних
гріхів“ обох названих українських комуністів.
Ще перед трьома літами велася в українській
радянській пресі літературна дискусія на тему
впливу розвитку української літератури. В за-
падній дискусії між провідником літературного т-ва
„Плуг“ Пилипенком і провідником тодішнього
т-ва пролетарських письменників „Гарт“ Хви-
льовим, цей останній дописався до того, що ви-
кинув кинчик геть від Москви в літературі! А далі
доказував потребу орієнтуватися у літературі на
Захід, та вчитися на західно-європейських зраз-
ках. Проти такого становища Хвильового висту-
пив провід КПП(б)У і осудив „хвильовизм“. В о-
стороні Хвильового, що був членом КП(б)У, ви-
ступив Шумський. Шумського потягнули за те
до відповідальності. І він тоді сформулював свої
становище в справах української національної
політики, тієї політики, яку веде КП(б)У. Він
закликав партію, що вона веде замало інтензивно
українізацію, дивитися через пальці на саботаж
цеї українізації, не робить нічого для україніза-
ції робітництва та нехтує справою українізації
партійних кадрів. Він ствердив, що в КП(б)У
кожний українець почуває себе „ласником“ і що
згадали українського елементу, в ряді нових чле-
нів, до партії не допускають. Крім того заатаку-
вав Шумський партію і за її економічну політи-
ку на Україні, яка зводиться в результаті до то-
го, що Україна займає відносно Москви станови-
ще колонії. Певніше це аргументував фактич-
ним матеріалом Волобуєв.

За все те Шумського звільнили зі станови-
ща народнього комісара освіти і зі становища ре-
дактора „Червоного Шляху“. Перше становище
Шумського обняв Скрипка, а друге Затонський.
Шумського підтримав на злізі КП(б)У представ-
ник талановитих комуністів Максимович. Максимови-
чів підтримав ший Центральный Комітет
КПЗУ, що почав у своєму органі „Наша Правда“
критику національної, економічної та суспільної
політики КП(б)У на Україні. Провід у критиці
члени Васильків і Турянський. З усього того ви-
сказався великий і затяжний партійний колотничка.
Шумського застали до Петербурга на становищі
керівника якогось інституту, Максимовича ви-
слали теж поза межі України, а ший ЦК КПЗУ
звільнив і розвільнив при допомозі Комінтерну.
Таким чином у Галичині і на Волині повстало
радянське два Центральні Комітети КПЗУ, один ви-
борний, що дістав тепер назву „шумське-турського“
і другий наказаний. Літом 1925 р. цей „шумське-
турський“, що авав себе КПЗУ-більшістю, розвіль-
нив але опозиційної діяльності проти політики
КП(б)У не залишив і вваж її досі. Перед своїм са-
морозвільненням намагався він очистити себе не-
ред Комінтерном, але це не помогло. Комінтерн
поставив його поза скоєні організованих у своїх
рядах комуністів. Там, у СРСР і на Україні Хви-
льовий відслідкував аж три рази свої „ухили“ і
завсе остав у партії. Волобуєв теж відслідкував
від „гріхів націоналізму“. А т. ав. шумське-
турський віддав КПЗУ законств по непрялому
становищу Комінтерну та по його необхідності.

НАИБІЛЬША В КРАЮ ФАБРИКА ДЗВОНІВ

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

В КАЛУШІ ВУЛ. СІВЦЬКА Ч. 10. В ПЕРЕМІШЛІ ВУЛ. КРАСЬКОГО Ч. 63.

відзначає на замовлення дзвони гармонічні й поодинокі, а постійно
удержує на складі понад 200 шт. готових дзвонів у вазі від 10—600 кг.

ЦІНИ ПРИСТУПНІ. — СПЛАТА РАТАМИ.

При важливіх запитаннях прозв'яється писемно до нас скати рекомендацією.

сти в опозиції, покликаючи у своїх міркуван-
нях на Шумського, Хвильового і т. п.

Не так давно помер у Празі б. комуністичний
посол до польського союзу Скрипка. З нагоди його
смерті прислав Максимович телеграфічно лаяли
співчуття на руки посла Волинця, який нале-
жить до Сель-Робу-більшости (б. „Сельсько“) і
поділяє становище шумське-турського в справах політи-
ки КП(б)У. Оця телеграма стала й безпосеред-
ньою причиною нових репресій проти Максимови-
ча і Шумського. Комінтернська Контрольна Ко-
місія з ініціативи КП(б)У пригадала собі старих
„грішників“ і рішила, що вони далі стоять у
зв'язках з такими „прислужниками“ фашизму
як „зрадники комунізму“ Васильків і Турян-
ський та їх товариші. Максимовича виключили з
партії, а Шумському дали пересторогу і загрозу.
Не помогло нічого й те, що і Шумський і Макси-
мович ще літом 1925 р. відреклися від всякого
контакту і зв'язків в опозицію з КПЗУ та о-
судили її діяльність, особливо ж напівнували
факт, що вона ставила окрему лису кандидату-
ру в часі виборів до польських законодавчих устан-
ов. Але вате правда, що свого давнього станови-
ща, критичного у відношенні до національної по-
літики КП(б)У, вони не заперечили, то значить,
від нього не відреклися.

З наведеного бачимо, що комуністи бояться
„націоналістичних“, як вони кажуть, україн-
ських „ухилів“ більше ніж монархістів чи інших
т. ав. контрреволюційних формацій та органі-
зацій. При тім треба знати, що національної політи-
ки КП(б)У нікому споміж комуністів українців
критикувати не можна, бо вона, виходить, не-
помилкова. Остання історія на Шумським і Макси-
мовичем свідчить тільки про одне, а саме, що на
Україні національна українська сила дуже скри-
пла, бо інакше комуністи не карали б для постраху
за „націоналізм“ навіть таких комуністів як
Шумський і Максимович. Комуністи з правила
ведуть боротьбу тільки з тим, що сильне і що мо-
же загрожувати їхній екзистенції. Що для кому-
ністів не є небезпечно, з тим вони не борються.
Кожна боротьба так заваято з „націоналізмом“
навіть у лавах своєї партії, то це нехитбий знак,
що українські національні справи стоять на У-
країні, всупереч бажанням комуністів, добре.
Національна сила там консолидується. Якби так
не було, то не було б репресій.

Гегемонія Франції в Румунії.

Кореспондент „Берлінер Тагеблату“ з-р
Шмерц у великому дописі з Бухаресту освітлює
діяльність фінансового дорадника румунського
державного банку, буюного підгубернатора
французького державного банку й професора
Сорбонні Ріста. Він вказує на те, що проф. Ріст
систематично ставить своє рето на всякі спроби
Румунії одержати кредити в Німеччині або Ан-
галі і таким способом притримує фінансове о-
панування Румунії. Та при Ріста працює в Бу-
харесті ще французький дорадник при управлі-
нні румунських залізниць Лефевр. Він „виробив
думи буюди цілого ряду залізниць, про які важ-
ко сказати, що вони лінійно мають служити госпо-
дарським цілям. Як значимий мають простояти
Лефевр ліній з напрямом на Одесу та Київ“.

Д-р Шмерц приходить до висновку, що Фран-
ція в Румунії дуже діяльно втручає для себе не
лише економічну, але також політичну бачу для
цілей буючої акції.

Через непевність завтрашнього дня обезпе-
чить вже нині Вашу родину в Товаристві

„КАРПАТІЯ“
Львів, Руська 18. I. п.

ЗАМІТКИ і ВІДГУКИ.

Зайшов „ум за разум“.

Наші „газіцко-руські“ в безумовно ула-
том під сонцем. То у всякому відношенні. Най-
забавніше виглядають вони, коли беруться за о-
світлення „далекосвітних“, якщо не великих про-
блем, коли виходять зі свого смітного неоди-
речка в якому-небудь „Русск. Касині“ чи іншо-
му „Обществі русск. зам“. Тоді вони ширять у
безконечних просторах усіх комбінацій, пла-
таються у „гостроумних“ викидках і анархиз-
мах. Тоді вони нагально засвідчують, що їх „го-
строумність“ це дійтвше крутість, або ще з
них зайшов „ум за разум“.

Візьмим для прикладу от хочби „гостроумні“
міркування в приподу приподу до Варшави тра-
кційського єпископа Олександра Зотоса в статті
„Ставка на Византизм“.

Що добачує в тія події „Русск. Гомос“ — і
яку місію приписує він місцянці парогодсько-
го патріарха?

Перш усього в приподу делегата російського
патріарха добачує „газіцко-руський гостроумець“
місію примирити митр. Дениса з московським
митр. Сергієм та упорядкувати відносини між
двома церквами-сестрами. Відносини парогод-
ського патріархату до московської церкви — мов-
ля — все бузи поправити.

До теперішнього патріарха Василя III ма-
ють повне довіря у Москві, до після жовтневої
революції перебував постійний делегат — ана-
логічно до того, як єп. Олександр буде захопи-
тися у Варшаві. Правда, в добу боротьби між
патр. Тихоном і соїстами, посланець Константи-
нополи іно став на бік комуністів. Однак під
теперішню пору зусиллями сторожа партійного
престолу митр. Сергія осмілено порозуміли між
світською і духовною владою в Росії. Тому відно-
сини константинопольського патріарха до моско-
вської церкви є насприві аси і не дивлять ві-
яного іншого бажання.

До константинопольського патріарха має до-
віря й польський уряд.

Таким чином усе сприяє тому, щоби в спір
між варшавським митрополітом і московським па-
тріархом престолом змішалася незалежна ін-
станція, виникла довіря між найтотальнішими
сторін, що може довести до встановлення такого
копечного духовного зв'язку між Варшавою і
Москвою.

Зупиняючись на погодосках, що єп. Олександр
має би зайняти місце митр. Дениса, „Р. Г.“ не до-
пускає такої можливості, бо це було би „профа-
нацією православія“. І хоч польський уряд силь-
но впливає на правосл. церкву, то спирає не так
по впливає на правосл. церкву, то спирає не так
далеко не зайняти, щоби директор департаменту
вісцеріальних призначував і звільняв правосл.
святини єрархів як поліцейських урядовців. Во-
някаторим в церковно-археологічний ділянці є в
Польщі єп. Юзефський, який
„своєю властю сформулював волю раду „Душ-
ного Братства Чесного Хреста, призначивши чле-
нами тієї ради в повному складі урядові місцеві
українофільського владу „Річка Хата“.

Не будемо замишляти характеристик „Душ-
ного Братства Чесного Хреста“.

БЛІДНИЦЮ

НЕДОКРОВНІСТЬ
усуває, зміцнюючи ділає, по-
буджує апетит, одинокій се-
редина для реконвалесцентів тільки у М-ра КШИ-
ШТОФОРСЬКОГО, вино лінове залізне на еспан-
ській маладзі. — Laborat. Chem. farm. M. Kszysztofor-
ski, Tarnów. 63—7

Президія Академії призначується також
ада призначенням авторам праць боляй по 40 кар-
тованих від аркуша. При продуції творця ти-
сячі аркушів винесло би не річно злоту 60 тисяч
карбонаців. Така ремунерація ледви чи вистар-
чала би на алажження копій, на пробоотк поза
Київом і на перебування готових праць на маши-
ні, бо шийний складач на Україні не буде візчи-
гувати хочби як чинного рукопису, а домагаться
машинної відбитки. Однак можна надіятися,
що авторські ремунерації будуть вищі, та що по-
вози зрівняються з винагородою, яку дістають
теорії красяного письменства (від 100—120 карб.
за аркуш.) Не говорю тут про Винниченка, яко-
му хочби тільки „Соняшна машина“ принесла
поверх десяти тисяч доларів.

Виник з наукових видань Академії станов-
лять праці, що виходять коштом Держ. Виш. У-
країни (ДВУ), де за аршук друку автор дістає
від 50—100 карб.

З новин, які в останньому часі вийшли в дру-
ку, агадаю про першу часті дев'ятого тому „Істо-
рії України“ акад. Мих. Грушевського. Книжка
має 601 сторін друку великої вісімки. Видало її
ДВУ. Автор закінчив її „Виник і кінець Тимона
Хмельницького“. Випадково дістав я до рук пер-
ший, ще не перепечатаний примірник і прочитав
застави два розділи. Писаний цей том легко і при-
ступно, що читається його, як роман. Треба по-
дивитися ще багачтво архивного матеріалу, яким
оперує автор. Складається вже друга часті де-
вятого тому, яка закінчує Хмельниччину. Нова
часті буде приблизно такою ж об'ємом, що в пер-
шій. Безвипинна, залізна праця шановного історика
підірвала трохи здоров'я і через те збираться
він у цьому році на шістьнедільний відпочи-
нок до Ессентуків на Кавказі.

Друга книжка, зв'язана з особою історика У-
країни, — це „Ювілейний Збірник на пошану
акад. Мих. Серг. Грушевського“, виданий під фір-
мою і коштом Академії Наук. Збірник містить в
одній книжці два томи і числить 1015 сторін дру-
ку, великої вісімки. Окрім цього складається ще
біографічний праць акад. Грушевського від р.
1904—1926, зладжена Вол. Дорошенком. Другий
тome, щонайменше п'ять аркушів друку.

В „Юв. Збірнику“ взяло участь 107 авторів.
Праці друковані у французькій, англійській, іта-
лійській, німецькій, російській мові, а позава-
ляча більшість писана по українськи. Об'єм по-
шинок статтей обмежено на пів аркуша друку,
звідне для деяких, галицьких авторів зроблено
випинок і їх праці вийшли в об'ємі понад припису-
вану норму. А треба признати, що галицькі автори,
до яких причисляю також Вол. Дорошенка, дали
дуже інтересних студій. Може не від річи буде,
коли подам наголоски в такому порядку, в яко-
му їх надруковано:

V.

Кульмінаційною точкою в здобуванні бігуна
є перегони Скотта з Амурдсеном в 1911 р. Вони
не знали нічого про себе, то значить не знали про
час виходу до бігуна. Вони причаїлися до двох
ріжних місць „бар'єри“ і майже рівночасно по-
чали перегони. Скотт мав надзвичайних людей
зі собою; 4 англійських старшин. Але вони ви-
брали страшно трудну дорогу, що виявилось пі-
ніше, коли порівняли мемуари Амурдсена і Скот-
та. Про це Скотт, розуміється, не знав, тримався
більше менше ліній походу Шеклетона. На 83 степ.
ширини вони заложили великий магазин і від-
тіля йшли до бігуна, розкладаючи кожних 110
кілоом, прожиточні запаси для повороту. Ім ско-
ро погинули собаки і вони почали самі тягнути
тяжкі сани. Іх виснажили ледяки і тому вибрали
дорогу напівми, таку, що в гіршій придумати не
було можна. Виявилось, що найменша помилка
у виборі експедиції означає смерть. Мали все:
чашечку поживни їжу, багато нафти для приму-
си і теплої води — але мали лихі одяги. Крім од-
ного феноменального Еванса, який дозволяв со-
бі ходити з голями руками при 70 степ. морозу
без найменшої шкоди, вони страшно мерзали. Це
їх фактично знищило. Вони спалили на бігуна
як 32 дні. Моральна депресія зробила решту. Ко-
ли вертали, їх переслідувало справжнє нещастя.
Кілька разів не могли йти за заснапаних синів-
них запасів. З'явився голод. Перший капітан Оутс
відморозив ноги. Не міг їх. Його хотіли тягну-
ти. Але при події їм на демаграми, цей тягар
означав смерть для цілої експедиції. Тягнути
Оутса та його сани не було можливості. Але то-
чавини не докладається, навіть коли це означає

1) д-р Яр. Гордінський: Рукописний Ірмоло-
нон 1695 в-ластраціями Григорія Залеского,
стр. 72—84; 2) д-р Мирон Кордуба: Де лежав ста-
ропильний город Хмельні? 158—3; 3) д-р Осип Пе-
ленський: Рятині, захліва твердині галицької
держави, стр. 156—64; 4) д-р Василь Герасим-
чук: Смерть Івана Витовського, стр. 205—16; 5)
д-р Богдан Барніський: До побуту Ганни Ор-
логої в Станиславові, стр. 234—40; 6) Мих. Во-
лик: Дума про козака-петигу в записі мінци
XVII. в. стр. 218—25; 7) д-р Філарет Колесса: У-
країнська народна пісня в найновіший фазі спо-
лого розвитку, стр. 564—590; 8) акад. Степан
Смоль-Стоцький: Найближчі завдання славісти-
ки і україністики, стр. 609—616; 9) д-р Василь
Сімоніч: Українське що, стр. 642—647; 10) д-р
Іван Павлик: кілька уваг до вивчення прапи-
ща боярина і перемиського воеводи Дмитра Де-
ка, стр. 687—8; 11) Мих. Мочульський: Русалин
Богдана Залеского, стр. 753—9; 12) д-р Іван
Брик: Коаліштина в англійській мові, стр. 786—
811; 13) Плятон Лушинський: Шекспірівська
закраска драми Генріха Країнського „Гонта“,
стр. 812—820; 14) Мих. Тершаковець: Переказ
про Кил, Шена і Хорива та їх сестру Либель,
(Епізод із українсько-германських взаємин дла-
ної доби), стр. 891—917; 15) Іларіон Свиниць-
кий-Свиницький: Націоналізм і інтернаціоналі-
зм в письменстві і мистецтві давньої України,
стр. 927—31; 16) Петро Пелех: Про діяльог Ско-
роводина „Неграмотний Марко“, стр. 941—6. (Ав-
тор перебував від ряду літ на Україні.); 17) д-р
Вол. Бірчак: Український філософ Василь До-
голяч, стр. 1783—49; 18) Вол. Дорошенко: Ше-
ченкова подорож по Волині 1546 року, стр. 953—
7; 19) д-р Остап Магарушка: Українські слова-
тиці: титл, стр. 982—9; 20) акад. Кирило Студин-
ський: Епізоди боротьби за українство в 1663 р.,
стр. 990—1015.

Таких великих збірників, присвячених по-
шинокним ученим, як акад. Багалевич (1185 стор.)
і Грушевському, не видала досі ні одна наукова
словянська інституція.

Можна радуватися, що в „Збірнику“ акад.
Грушевського взяли участь побіч чужих учених
наукові робітники із всіх закутків української
землі. Ця обставина свідчить про нашу одність,
яка в заперукою нашого кращого майбутнього.

Голі мені вичисляти сотки праць, поміщені
у інших виданнях Академії Наук, у „Записках“,
„Збірниках“, присвячених ріжним галузям зна-
ня, агадаю ще хіба про словники живої і наукової
української мови, яких досі зладжено шість. Ро-
бота яле поволі, але доцільно. Прикладаючись
тім величезній праці, веденій у нашій Академії,
треба з натиском ствердити, що український, на-
уковий „Довбасен“ несе тісно прапор науки і що
найшов він признання в цілому науковому світі.
Чехи, серби, болгар, литовці, французи, англій-
ці, німці висловлюються про Українську Акад.
Наук з великим признанням. Напята оловідан-
ня акад. Шапошнікова, якому планта картонка
з титулом київського акадєміна отворала в Ні-
меччині вступ до всіх лабораторій. Академія На-
ук в Київі — це наші гордоці.

— смерть. Одної ночі, підчас страшною заверю-
хи Оутс вийшов зі шатра заявляючи: зраз по-
верну. Не вернув ніколи. Пішов у сніг і хуртовин-
у, щоби звільнити товаришів від себе. Другий
помер Вільсон. Тихо і несподівано. З виснажен-
ня! Виявилось, що всі учасники мають основно
повідморозувані кінчани. Потім померав ще
двох. Далились Скотт і Еванс. Зрештою й Скотт
не міг далі. Писав у шоденнику: „Здається мені,
що буду вмирати, але англійці вміють вмирати“. Ра-
порт на свого наставника: такий то а такий
помер на тілі то і тій ширині, добившись до бігу-
на, одначе запізно. Останні слова: „God save the
King!“

(Боже, спаси короля). Залишився ще тіль-
ки нестружений Еванс, але цей відійшов даль-
ших кілька кілометрів і ляг у сніг, вповні здоро-
вий і при силах, але — до кінця солідарний з то-
варями. Померли вони тому, що якимсь не-
арозумним способом на останніх етапах вивітри-
ла в танках нафта і не могли прибрати теплої во-
ди. І одні динне, померли у віддалі 4 кілометрів
від головного депо, на 83 степені, де було нафти
і поживи для п'яток людей на 2 роки!

Рідучи до бігуна Шеклетон робив дежно ма-
ксимум 26 кілометрів. Літак Бирда робить на 10
годин 2 600 кілометрів. Але подиш не в машині.
Вона відчинить бігуна для усяких можливих і не-
можливих помірів і навіть економічної експло-
атації. Подиш у людях, навіть коли вони вspi-
вали робити на день тільки 26 кілометрів. І на-
жались за них вмирати.

Дороге наше сонішко
хав на одну примітку Голднику азе і

ВЕСНЯНКИ

С'явче не гримас, бо
Лешніцера
масть і мило
спеціальні прец. аспіквані на науковим
досліді

1926 1—2

напівно усувають
цїх непрошених гостей літа
В аптиках і дроггеріях масть 3-13, мило 2-30.
Де нема, просто у фірмі Aut. Drance і Ska. Bialsko

Виконавець замаху на Вальдемараса засуджений на смерть.

Аг. Ельта повідомляє, що виконавець за-
маху на Вальдемараса, студента Василіюса, наглий
суд після 5-годинних нарад засудив на кару смер-
ти. Годину пізніше Василіюс виніс до президента
держави просбу за помиловання, але президент
відкинув її. Василіюса розстріляли вночі 23
травня. „Літвуос Аїдас“ повідомляє, що спів-
учасники замаху на Вальдемараса, Куделіс і Бу-
лота, все ще скриваються в лісах троцького по-
віту. Поліція понала на їх сади та сподіється,
що їм не вдасться втекти у Польщу. За придер-
жання їх литовське мін-ство внутрішніх справ
визначило нагороду 50.000 лїтів.

Сойму не скличуть на надзвичайну сесію.

З близьких до уряду кол повідомляють, що
надзвичайної соймової сесії перед літніми фе-
рїями не скличуть, бо уряд не бачить ніякої на-
гальної причини для скликання сойму. Справа
ревізії конституції прийде на порядок соймових
нарад шойно підчас звич. соймової сесії.

Перше засідання економ. комітету.

Дня 24. травня відбулося перше засідання
еком. комітету нового кабінету. На чолі комітету
є на місці проф. Бартеля прем. Світацький. Там
не адіснимали часописні чутки, що провів у ко-
мітеті матиме мін. Кантовський. Не справдили-
ся теж чутки про дальші зміни в комітеті.

Скасування обмежень млива пшениці.

Польське мін-ство внутрішніх справ розі-
слало до воеводів об'явки, у якім заповідає, що
в найближчих днях будуть скасовані існуючі
обмеження для млива пшениці. В зв'язі з цим по-
ручено адміністраціям властям ліберальніше
контролювати процент млива пшениці при ло-
страціях млинів і пекарень.

Виборча боротьба в Англії.

У зв'язі з виборами в Англії показується, що
9 послів виберуть без голосування, з того 6 із
округів план. Ірландії. Заповідається завзита ви-
борча боротьба: 1724 кандидатів буде боротися
за 615 мандатів, що і на англійські відносини є
рекордом.

Після втечі Аманулі.

Льондонські часописи повідомляють, що як
Аманула приїхав до Чаман на кордоні Белуджи-
стану просив, щоби йому дозволили перейти
через Індію до Європи. Індійський уряд для Ама-
нулі поміч у подорожі Індією до Інд. пристані.
Відам Аманула з сімєю поїде далі. Одні льон-
донські часописи твердять, що Аманула не зрік-
ся престолу та що ще старатимся зловити його.
Англійська влада в Індії не знала, що Аманула
здумує переступити індійсько-афганський кор-
дон.

Засуд комуніста.

Перед львівським трибуналом присягав
станув під замітом державної зради Теодор Сем-
ків. Семкова обвинувачували, що в своїй меш-
канні при вул. Коперника 29 улажив „головну ро-
бітню“ комуністичних летючок і брошур і як
платаний функціонер ЦК КПЗУ відбивав і поши-
рював ці друки між товаришами. Поліція ско-
фіскувала в Семкова 300 кт. агітаційного мате-
ріалу, цинькоствіль і т. п. Семків признався, що
ні комуніст і що як партійний урядовець дістає
платню 800 зод. місячно. Присягав потвердити
питання обвинувачення, тому трибунал зауслав
Семкова на 3-літню кару тяжкої кайдівці. Роз-
праву віа с. Ангелдський, обвинувачувача вояк.
Гіртаєв, боронив акад. д-р Павельський.

ЖАДАЙТЕ

французьких паперців
ДО КУРЕННЯ.

JOB

3-10

ВІДГУКИ ДНЯ.

Віроломство.

Те, що розповім, не є вигумкою фейлетоніста, ні фантазією природника, але фактичним фактом. Стався він біля міста Тернополя, міста славного з ідеальної згідливості українських мешканців, а біля села (назву забув), відомого з нижче наведеної події.

На столі в одного господаря заложився собі домашнє огнище бузьки. Він — поважний, серйозний і повний найліпших інтенцій громадянин, вона — говірлива, але чесна і вірна матрона. Дочекалися потіхи в формі чотирьох яєць і почалося вигрівання насадків. Переважно вигрівала жінка, бо чоловік мусів і їсти принести і зі знайомими побалакати. Все йшло якнайліпше і було б добре скінчилося. Але лихо не спало.

Одної лінії підліз до гнізда сільський хлопець, зігнав паню бузькову з яєць і одно яйце підняв. Замість бузькового положив гусця. Пані бузькова не помітила обману і за хвилину закла спокійно на гнізді. Але прийшов день, коли зякодилися молоді, а з тим разом прийшов і день катастрофи. З одного яйця вилізла якась диво-вишка і почала домагатися їла зовсім інакшою мовою, як інші. Шановний батько родини подивився уважно на гусця, а ствердивши неподібність до себе, скинув його комітьоголовою з гнізда. Потім підійшов до пані бузькової і гаянув їй в очі. Довго і аперто свідрував її очима, мов хотів згубити тайну. Пані бузькова стояла ні в чих ні в тих і тільки безрадно розводила руками.

— Звідки воно тут узялося? — заревів скажено бузько.

— Сказо тобі даю, не знаю — відповіла кризь слюзом.

— Не знаєш?! — заскреготав зубами. — Чи може і він не знає?! — і показав пальцем на гусця, що балакав щось на подвір'я з індичкою.

— Присягну на наші діти, що не знаю.

— На наші діти!... — всміхнувся гірко. — Добре „наші“...

Пані бузькова розплакалася. А пан бузько махнув крилами і полетів у село.

Стодола стояла біля вигону і за хвилину залетілася на вигін ціла сотня довгонозих громадян.

Бузько підлетів до свого гнізда.

— Ходи! — крикнув до жінки.

— Слово даю, я невинна!

— Там покажеться!

— Боже, Боже, така компромітація, такий скандал... І за що? — хлипала жінка.

— За що?! — проіграв кризь зуби. — Не знаєш?! — і заграв мов гусак.

Бузькова мовчки знялася і полетіла на вигін. За слюзою світа божого не бачила.

Суд був короткий. Обвинувачення зрадже-ного мужа, „жорсткості“ під столістю і плутанина в зізнаннях жінки, вистарчили до засуду.

Головоуважаєний підійшов до нещасної і дзьобнув її. Після того кинулися всі інші і на місці рознесли бузьку на шматки.

— Нехай живе справедливості! — крикнули всі і висловивши співчуття покривдженому мужеві відлетіли в свої.

Ось така трагічна подія скоїлася в далекому Тернополіщині. Трагічна вона, але й початкова.

1) Подружжя зрада і в шират є каргидія.

2) Зяйрата поступують так само як люди.

Карають бузьку, а гуска піхто і не зачепить.

3) Зяйраті позика часто обманюють.

Галактіон Чіпка.

Америка домагається ратифікації
умови про довги з Францією.

Французька агенція Агаса допідприємця з авторитетного американського джерела, що американський уряд звернувся до французького з проханням поводити його якнайшвидше, чи думає французький уряд ратифікувати умови про нові довги Франції, які зазначені кандидатом снатур Мельоном у угодженні французького уряду Беранже. Цей запит мотивований тим, що небажано буде відірвати себе американського сенату і парламенту. На випадок, коли французький уряд повідомить, що ратифікація договору запланована, американський конгрес міг би перед відірванням прийняти законопроект про те, що Франція може сплатити 400 мільйонів доларів торговельного довгу не і серйозно, а пізніше.

НОВИНКИ

— Земельний Банк Гіпотечний С. А. у Львові вул. Підвалля ч. 7. переніс свої бюро з дня 16. травня ц. р. до власної кам'яниці при вул. Словацького ч. 14. Числа телефонів: 75—32, 3—82 і 52—92 (Дирекція). 1—5

— Фотограф Янушевич, вул. Вішентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 59-60. 1238 36-2

— Конфіскація. Вчорашнє 114-те число „Діла“ сконфіскувало Гродське Староство за статтю „Ще про „Союз Українок“, де поміщено текст постанови воевідського уряду в справі припинення діяльності „Союзу Українок“ і за „Лист до Редакції. Відносно на почті в Гданську“.

— Гарний жест наших мистців-маларів. Артисти Петро Холодний і Іван Іванець жертвували на оселю робітників пера по одній картині. „Твоє письменство і журналістика“ у Львові відступити ці картини по їх нормальній ціні комунебуль із наших аматорів мистецтва, згідно з бажанням артистів, щоби їхні твори перейшли у надійні руки.

— Михайло Голинський співає в неділю вечором на сцені великого міського театру партію Кая в опері Леонкавалє „Паяци“.

— Висношення. Від п. А. Домбровського дістаємо таке висношення: „В 113 числі „Діла“ з 24. травня ц. р. уступний статті: „На маргінесі Загального Зіду „Рідної Школи“ сказано: „З соц-рад. прийняв вибір А. Домбровський“. У зв'язку з цим заявляю: Соц.-рад. партія моєї кандидатури не ставила, не пропонувала мені вибір приймати або не приймати, і тому я не вважаю себе в праві виступати назверх як представник цієї партії, дарма, що я є дійсно членом соц.-рад. партії. Вибір прийняв як український громадянин, який уважає своєю повинністю працювати в користь нашої „Рідної Школи“ і як представник рідно-шкільного вчителства, яке на сходинах Секції рідно-шкільного вчителства при Відділі Ва. Пом. Учнт. у Львові дня 17. травня 1929 мою кандидатуру до Головної Управи Р. Шк. одноголосно ухвалило. Як член Г. У. Р. Ш. старатисьму згідності загострення, які виявилися між правими й лівими угрупованнями на рідно-шкільній знай, бо вважаю такі загострення крайню шкідливими для „Рідної Школи“. — У Львові, дня 24. 5. 1929. — З високим поваженням А. Домбровський“.

— Коверда жертводавцем. Читаємо в „Ілюстр. Курері Подл.“: „Засуджений на досмертну в'язницю вбивник радянського посла Войкова, Борис Коверда, переслав до Вильні жертву на диспозиційний фонд марш. Пілсудського. До цієї звістки „Дзєннік Людови“ з дня 25. травня додає такі записки: Як це? Злочинець, чужий підданий, засуджений за душегубство на досмертну в'язницю сміє брати участь в акції, що має на меті зібрати фонд для диспозиції першого маршала Польщі? Хто Коверді дозволив на це? Від коли це явані мають при собі готівку?“

— За злочини зперед 8 літ. Вольф Верст з Томашова, промисловець не так з ласки божої, як з власного мантийства, сидів останніх 8 літ в Америці, заки не затужив за Львовом, звідки втік, рятуючи свою свободу. Вчора відповідав він перед судом за грабунковий напад на двох купців, яких завів з 18.000 коронами до Любичі Вел. у квітні 1920 р. і там у порозумінні з одним спільником ограбив їх. Його засудили на 4 роки.

— Блудний син. Один із провідників польських сільських радикалів отець Оконь, відомий демагог, крикун і шибайголова, суспендований у свій час церковною владою за темпераментне життя — покаявся прилюдно. Він помістив у пресі заяву такого змісту: „Отримав заяву, що з любови Господа Бога, призначення, вірності та слухняності для святої католицької Церкви, осуджую всі свої зчинки, якими напровадив довгих літ гірші як інших, прохаю вибачення за них усіх, а головню мою духовну владу, супроти якої я дуже провинився своєю неслухняністю і обією, що буду їй завжди піддаватися і старатисьму своїм справді священницьким життям направити ан-хо, якого я наковів“.

— Сучасні діти. У Лодзі трапився трагічний випадок: 12-літній дівчинка вражена підчас забави своїми ровесницями, вернулася до хати і заявила своїй мамі, що більше бавитися не буде, бо втомлена. Коли мама вийшла до міста, дитина взяла отруйні пастилки „Люміноль“ і покінчила самогубством.

— Чужі артисти і СРСР. Міжнародний союз артистів остерігає своїх членів, щоби не підписували умов з театрами в СРСР. Радянські театри запрошують артистів з чужини на дуже корисних умовах, але підтак не в силі їх дотримати, тому, що недавно виданий закон забороняє вивозити гроші з СРСР, на які треба мати окремий дозвіл з Москви. Таким робом артисти мусять залишити все те, що заробили у межах СРСР і виїжджає без грошей.

ЛЕГКОДУШНІСТЬ

в господарських справах є шкідливою як в професійнім життю так і приватнім. Поважні і передбачливі люди прищовують свої потреби до доходів і передовсім уникають зай-них видатків. Частий напрям обуви, а спеціально запитків можна запобігти через гумові запитки BERSON. Berson-и є дешевші від шкіри, носяться довше так довго, а через свою еластичність хоронять обуви там, де найбільше зуживається. Кожний практичний і ошадний чоловік повинен носити гумові за-платки BERSON. Ношення BERSONA — це правда розкіш! 1—1

— Ріжні вістки. Італійський уряд заборонив улаштувати „конкурси краси“, тому, що вони розбужують ненормально жіночу порожищу і осмішують поважні інституції. — У Москві сильна недостача молока: за одну літру платять по два рублі. — У Франкфурті страйкує 12.000 міських робітників, які домагаються підвишки. — Форд має намір вложити свої капітали в будову шляхів у середній і східній Європі, в зв'язку зі своєю ідеєю поширювання авт свого виробу. — У Лондоні підписана угода з приватною спілкою інженерів щодо експлуатації мінерального багатства Мертагного Моря. — Підчас Зелених свят було в Англії 17 смертельних випадків з автими, а в Берліні та в околиці 14. — У Любліні виставили нову словенську оперу Марія Короя з Трієсту п. а. „Чорні маски“ на підставі поезії Андреєва. — З Нью Йорку в Рим полетіли два американські летуни Уїлліамс і Янсей. — У Парижі продали на літаційній акварелю Тулюз-Лотрека, ще є портретом Оскара Уайльда за 300.000 фр. — Рекорд швидкості писання на машині здобула парижаника Одета Піо, що пише 96 слів на хвилину. — Ріки Евфрат і Тигр залили величезні простори земаї; саме на цих місцях де нині лютує повінь, згідно з поглядом деяких учених, повстало вірування про потоп після нещадної по-веві.

— Місто дароване міліонеркою. Вдова по американським міліонері Мері Марімонт Еммері здійснила стару ідею, над якою працювала від 15 літ. Вона вибудувала ідеальне містечко, яке має подарувати для житку своїх ближніх, щоби показати їм, як можна гарно та приємно жити. Цим випередила вона ідею Моргана, який заповів будову окремого міста на зразок пірамід над Нілем, але з усіма вигодами та надбаннями сучасної культури: бібліотеками, лабораторіями, музеями та санаторіями. Містечко пані Еммері має поки що 800 домів; воно має її ім'я: Марімонт. Вибудоване воно недалеко Сінсінаті, в чудовій околиці серед лісів, у долині. Всі доми там соняшні; у кожній хаті є електрична кухня, вікна величезні, довкола садки, басейни, квітники; електричні трамваї постачають мешканцям усього, що треба. Більшість мешканців має тут хату за-дурно.

— Найліпша нагода забезпечитися в дешеву обуви. *Дельфа* продає згідно з нинішнім анонсом від 19 травня, велику кількість жіночих шнураних пантофелів, в найновіших копіях аж до вичерпання запасу по небувало низькій ціні зод. 24-90.

З судової салі.

КРИВІ ПОДІ В БАТЯТИХАХ ПЕРЕД СУДОМ.

В п'ятницю 24. травня ц. р. проголошено вже присуд батятихичам селянам і селянкам. На основі цього присуду засуджено аж 40 обвинувачених і лише 6-ох звільнено цілком від вини в кари. Проголошення такого присуду викликало величезне враження. Засуджені селянки почали плакати, а засуджені селяни похнюпували голови, слухали виміру кари, яку відчитав пред-тертіль, у гайбокій мовчанні.

Присуд.

На один рік тяжкої в'язниці засуджено: 1) Степана Жеребенка 2) Павла Ребця. 3) Михайла Лігашевського засуджено на 10 місяців тяжкої тюрми по думці тих самих принципів кариного закону. По 6 місяців тяжкої тюрми по думці §§ 87, 98а і 283 к. з. дістає: 4) Василь Лігашевський, 5) Іван Курівець, 6) Анна Сибаль, 7) Степан Петрунін, 8) Корніло Теслюк, 9) Андрій Семків, 10) Іван Семків, 11) Степан Маричин, 12) Лисері Цюнока. На 7 місяців тяжкої тюрми засуджено: 13) Василь Лігашевський, 14) Михайла Пачковського, 15) Петра Бутвинника, 16) Настю Хмідар, 17) Степана Пастернака, 18) Еву Задру. На 6 місяців тяжкої тюрми засуджено: 19) Василь Теслюк, 20) Андрій Луківський, 21) Івана Задру, 22) Василя Курівець. На 1 місяць засуджено: 23) Степана Лігашевського і 24) Меланія Петельку. На 1 тиждень засуджено: 25) Меланія Лігашевську, 26) Настю Лігашевську, 27) Івана Курівець, 28) Анну

Деліка 24⁹⁰

НЕБУВАЛА ОКАЗІЯ!

100000 пар

жіночих пантофельків шкіряних, у найновіших барвах і десенях, по зол. 24'90, призначили ми від дня 18-го травня до продажі у всіх наших філіях і заступництвах.

Величезний вибір паньчів і скарпиток.

*****

3 ПОКОЇ кухня, ванна, туалет, ліжка на покій, кухня, згорювання під "Мешкання" адм. "Піза". 2095 1-1

НА ПРОДАЖ мурована реальність, крита балконом, електропостачання, світло, мурована ледівка, гарнізурний кухонний гарнітур, в котрій знаходиться від 21 зят вишній асфальтний спротивний напівтис, з міськими власними поклами. Реальність та надасть як також на ліжкобуду інші пізориєство або торгівлю. Бансін інформації улізати Густав Сандра, Сандер. 2017 2-2

МОДНІ браніювати, та-ком існу біжутерію поручає дешено Домб-роїскаї. Розваженискі, Лівін, (Готель Нюрка), Тед. 27-29. 1166 13-7

ГОДИННИКІ тільки най-ліпших фабрик препізі-ні продає за готівку і на рати від десятих зят знай-ліпшої сторони зиска фірм. Ім ан Зельтенрайх, Лівін, па. Марійська ч. 5. 1170-7

НА рати Матераци 3 по-душки 30 зол. Волосі-на 75-—. Вкладі хрестіні 26-—. Канатен до розкладан-ня годелінові 55-—. Фотеліки розкладані 45-—. Гобелінові отомани 55-—. Ліжка сіткові 40-—. Вішала стовці 25-—. Умивальні 5-—. Ліжка москит-не 200-—. Літвіні білі лави-ровані 50-—. Фабрика ЗАНС, вул. Личаківська ч. 122. 1977 1-7

*****

Даврову, 29) Гната Лукивського, 30) Михайла Малишку, 31) Василя Дулу, 32) Костя Данька і 33) Марка Ружицького. На 2 тижні засуджено: 34) Марію Теслюк, 35) Василя Теслюка, 36) Гриня Лігашевського, 37) Меланію Куроць, 38) Меланію Барилку, 39) Степана Шведя і 40) Настю Барилку.

П'ятьом засудженням завішено кару на 2 роки, двома на 4 роки, а одному на 4 місяці. Всім засудженням почислено слідчу в'язницю. Ті засуджені, які вже в слідчій в'язниці відсиділи означений присудом час, вийшли негайно на волю. В тюрмі залишилося ще біля 10-ох селян з Батятич.

Проти отсього виміру кари внісша оборона зажалення неважності, але анше до тих підсудних, яких засуджено по думці §§ 87 і 98 а к. з. Прокуратор застеріг собі 3 дні до надуми.

3 театру.

Великий Міський Театр: „Остання новість“, комедія на 4 дії, Едварда Бурде.

Заголовок цієї пєси в оригіналі відомий кожному французові як гасло, що пишеться на перев'язі кожної нової книжки. „Вийшло з друку“ — це стільки, що „купуйте найновіший твір!“ і гаслоєте зверху на прізвищі автора або в низ на видавництво. Одна або друга фірма вистачає. У нашій мові або польській „остання новість“ мало кого електризує.

Автор пєси в електричному заголовком для французької інтелігенції, хоче показати нам показуєвою боротьбу париських видавців за модного, читаного автора. Щасливий світ цей Парижі! Там видавці самі ломать собі голову, щоб би видання ними автор дістав нагороду, а коли П дістав, щоб би писав за всяку ціну у власнім інтересі та їхнім. Коли-ж, як це нерідко трапляється, літературну річ нагороду дістає якийсь свій талант випадково, по непорозумінню або завдяки закулісовим інтригам (адже члени журі не в снаї прочитати творів сотні кандидатів!) і кутко виявляється, що „лауреат“ є порожній як андушена цитрина, то і тоді талановитий від нього видавець повинен найти на це раду.

Бурде висміває в своїй пєсі різні „тріки“ видавців і авторів, сприяєних сенсації, у віщій погоні за „останняю новістю“ та актуальною темою. Є в цій пєсі одна оригінальна ідея, з якої можна було би зробити добру психологічну комедію: як „приватні“ безпосередні переживання письменника пєсе думка про „літературу“, про потребу негайної їх переробки на якийсь твір, головню тоді, коли автора тиснуть довгі та видавці: „Кінчи мєрщій рукопис!“ Тимчасом Бурде поставивши до свого сюжету так само, як змально-каві ним автори та видавці: шпавр аксебуду

щонебуду, щоб оголосити якнайшвидше „остання новість!“ Тому пєса має замало драматичного напруження, замало дотепу і крім одної особи, видавця, ніяких типів. Сатира мало кого плучає. Париські видавці можуть бути горді на свій хист пускати в світ кожну книжку, а французькі автори на свій хист писати щонайменше цікаві книжки на замовлення і на означений речинець, немов би були авторами, що мусять виявляти свій талант в означений мент.

Найбільше вражала на виставі „Великого Театру“ креація нагородженого автора Марка. Правдою є, що у Франції, як скрізь, дістають інколи нагороди письменників, яких ніхто не знає і з невеликим талантом, але справжні ліоти ніколи.

М. Р.

3 життя наших установ.

Союз українських власників реальностей у Львові.

ІІ. Загальні Збори Союзу українських власників реальностей у Львові відбулися в суботу дня 13. травня п. р. при значній заінтересуваній членів і запрошених гостей. По обильнім, пичер-цуючій справозданні секретаря, скарбника і контрольної комісії вибрано одноголосно той сам виді, доповнюючи його (в місці д-ра Козака) особю смер. радника Скарбової Палати, п. Богдана Булика. Усталено також на бжучий рік ту саму пкладку (1 зол. місячно) і 2 зол. одноразового внескового для нових членів. У дискусії в приєм-ністю зазначено, що Союз постійно зростає і роз-вивається, чого наглядним доказом є сорєк двоє нових членів в минулому адм. році.

Рішення в фондів т-ва жертвувати: „Різдві-Школі“, Т-ву журналістів і письменників, Рємі-сичів Бурє і Комітетові анкупила українського городу у Львові по сто зол., разом чотиріста зол., отже суму, як на третій рік існування т-ва до-силь поклажу.

Відпоручники Союзу засідають постійно як асесори в розсуді комісії при Інспектораті Пра-ці, в уряді для справ найму, в судах праці і в апеліційнім суді, а всі важніші анкети в параді, ескізувані міроздайними крутами в справах, зв'язаних з посіданням реальностей, відбуваються завісди при участі відпоручників Союзу.

Члени товариства находили все як письмен-ну, так і устари пораду та оборону у випадках, де захолила того потреба, а збірні меморіали та представлення до різних властей напшли у них відповідне зрозуміння.

Тому, що ще не всі старі власники реаль-ностей у Львові є членами Союзу і тому, що наші стан посідання в останніх часах побільшились новими власниками реальностей, виді Союзу просить ще раз як одних, так і других, щоб в своїй добрє проумінні (як-тєвєт, як і для добра

загальної справи, зараз згодились своє приступ-лення в члени т-ва, аби тимчасом точно буда та-була українських власників реальностей у Львові.

Вєнні пєсьма, як і оголошення про прийаття в члени просимо присилати на адресу секретаря, п. С. Ігната, Куркова ч. 24, а гроші (вписові і вкладки) на руки касєра, п. Отаха Лаврова, куп-ци у Львові, площа Бєрнардинська ч. 13. Упо-важеним до інкасування вкладає у Львові в по-стійний курсьор Союзу п. Стєпура.

ЗА ГОЛОВНИЙ ВИДІЛ:

І. Кокоруда,
голова.

С. Ігнат,
секретар.

Зі спортивного життя.

Біг наапростець С.-Б.

Пригадуємо, що в неділю 26. п. м. відбулась масовий біг наапростець Сокола-Батька. Зго-лошуватися можуть усі охочі. Початок: 11. год-рано на площі С.-Б.

Спортивне свято Сокола IV.

Сока IV. на Личаківі влаштує в неділю, 26. травня п. р., в год. 3. попол. спортивне свято на площі „Сокола-Батька“. На програму свята складаються руханкові пописи і змагання. На святі гратиме оркестра з Лисинич.

Україна — Світець.

Змагання між цими дружинами в копаного мяча відбудуться в неділю 26. п. м. в 6 год. по-пол. на площі „Світець“ (Замарстинів). Попере-дять в год. 3. попол. змагання Україна II. — Сві-тець II. Добіда трамваями: 9 і 5. Дешевий вступ і гарна погода стягнуть певно на ці змагання бо-гато цікавих.

Прогулянка наколесників до Крехова.

Секція наколесників при С. Т. Україна по-дає до відома, що в суботу, дня 25. травня п. р. в 4. год. попол. відбудуться прогулянка до Крехова (через Жовкву). Нічай у Вєч. о. І. Сєвєши-на. Поворот у неділю в 4. год. пополудні. Збірка в суботу в 4-й год. пополудні коло Народної Торговлі. Гостям раді!

Одночасно подається до відома, що тренінги секції наколесників відбудуться що-сєреди і п'ятниці. Збірка що-сєреди в год. 4., що-п'ятниці в год. 5. попол. біля грини Сокола-Батька.

Переписка Редакції.

Вп. Антін Маринювич у Віиську. Присланого Вами матеріалу не можемо опублікувати з уваги на цензуру. Вєсь цей матеріал переддаємо для від-повідного використання Українським Парламен-тарній Рєспєрєнтації.

Присутній.

В друкарні Видавничої Спілки. Школя, Львів, Ринок 5. 10